

عنوان مقاله:

الاغتراب فی شعر جمیل صدقی الزهاوی و ناصر خسرو القبادیانی

محل انتشار:

دوفصلنامه ادبیات تطبیقی، دوره 5، شماره 9 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

عباس یداللهی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عرب دانشگاه اصفهان

سردار اصلانی - استادیار دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

غم غربت از جمله موضوعات کهن در ادبیات است که در اثر نابسامانی اوضاع سیاسی، اجتماعی و اقتصادی در جوامع بشری شکل گرفته است. این پژوهش به بررسی مفهوم غم غربت، انگیزه ها و بازتاب های آن در شعر جمیل صدقی زهاوی - شاعر معاصر عراق و ناصر خسرو قبادیانی - شاعر ایرانی سده پنجم هجری - می پردازد. هر دو شاعر در محیطی زندگی کردند که مملو از درگیری های سیاسی و فکری و تعصب دینی بود که در نتیجه آن، زمینه پیدایش غم غربت را در شعرشان فراهم کرد. در این پژوهش، برای تحلیل غم غربت و ارایه نمونه های آن به دیوانهای شعری هر دو شاعر تکیه کردیم. این گفتار در نهایت به این نتیجه دست یافت که دو عامل مهم در گرایش این دو شاعر به غربت در شعرشان تاثیر زیادی داشته است: دین و سیاست، و از اینجاست که شعر این دو شاعر سرشار از طغیان و ستیز در برابر رسوم حاکم بر جامعه و نظام سیاسی است. این دو شاعر برای رهایی از تلخی غربت دو روش متفاوت را برگزیدند؛ زهاوی کناره گیری و عزلت را برگزید؛ اگر چه نتوانست از حضور در محافل سیاسی و بحبوحه حوادث آن خودداری کند. ناصر خسرو نیز برای رهایی از تلخ کامی غربت و هیاهوی زندگی، زهد و پارسایی را برگزید. از مهمترین بازتاب های غربت در شعرشان می توان به نمونه های زیر اشاره کرد: غربت دینی، مکانی، اجتماعی، روحانی و سیاسی

کلمات کلیدی:

غم غربت، جمیل صدقی زهاوی، ناصرخسرو قبادیانی، ادبیات تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833880>

